

Orsted: Det er altsaa ikke hele Sagen, der foreligger.

Formanden: Nei.

Orsted: Det er en anden Sag. Men der staaer jo dog den Uttring af Comiteen, at den ikke finder Anledning til at gjøre nogen Forandring i det andet Punkt om Benævnelser Toldbetjent istedetfor Toldassistent.

Formanden: Jeg maatte maaskee gjøre opmærksom paa, at, hvad der er under Forhandling, ere de 2 Indstillinger, der af Udvalget ere gjorte til §§ 2 og 4. Hvis man specielt vilde have det Spørgsmaal under Afgjørelse af Thinget, hvorvidt vedkommende Officianter skulde benævnes „Toldbetjente“ eller „Toldassistenter“, maatte der have været stillet Ændringsforslag derom; men dette er ikke skeet, og dette Spørgsmaal kan altsaa ikke komme under Forhandling, undtagen forsaavidt det gjøres til en Grund til at stemme imod hele Loven.

Orsted: Jeg har foreslået mig, at den hele Different, der er imellem de 2 Thing med Hensyn til dette Lovforslag, kunde være Gjenstand for Forhandling her.

Formanden: Nei, her foreligge kun Indstillingerne fra Udvalget, og, vilde man altsaa have havt Noget forandret i Lovforslaget, maatte der have været stillet et Ændringsforslag. Derfor har Udvalgets Betænkning ligget i 3 Dage, for at Enhver, som ikke fandt sig tilfreds med de Indstillinger, der vare gjorte af Udvalget, selv kunde fremkomme med sine Ændringsforslag. Det vil ogsaa erindres, at det saaledes har været Tilfældet tidligere, naar en Sag ikke har været afgiven til et Udvalg. Saaledes som Sagen nu staaer, kan der for Diebliffet kun komme under speciel Discussion de Ændringsforslag, der af Udvalget ere stillede; nogen anden Anledning er der ikke givet til Forandring i Forslaget. Jeg veed ikke, om Noget ellers ønsker at ytre sig?

Rierkegaard: Endskjøndt jeg meget vel erkjender og endnu sikrere føler, at det i Almindelighed er vanskeligt, og vel for mig, saa at sige, umuligt at fremføre noget specielt Moment til Begrundelse for, at Thinget skulde slutte sig netop til de Forandringer, der i

dette Lovudkast ere foregaaede i Folkethinget, fordi Debatterne i denne Sag, som det oftere er blevet bemærket, næsten nødvendigt komme ind paa et Skjøn, og det Samme, som er gjort gjældende for een Retsfættelse, ogsaa kunde gjøres gjældende for en anden, tredie, fjerde og saa fremdeles i det Ubestemmelige, — dog, vel at mærke, ligeledes omvendt med Hensyn til Forhøielser, — saa skal jeg dog, idet jeg vedblivende er af den Overbeviisning, at der bør finde nogen Retsfættelse Sted ikke blot i de Gager, der oprindeligt vare bestemte, men ogsaa i dem, hvormed Loven tidligere her er vedtaget, — ligesom jeg tidligere har havt Leilighed til at tale for idetmindste een af disse Retsfættelser, nemlig den i Gagerne paa 2,800 Rbd., — bede om Tilladelse til, idet jeg erklærer at ville stemme for, at Loven vedtages, som den fra det andet Thing foreligger og aldeles usforandret, endnu at turde ytre, at, naar den høitærede Finansminister, — jeg troer ogsaa, den meget ærede Ordfører, — har bemærket, at det var kun med en liden Majoritet, det andet Thing har vedtaget Loven, som den foreligger, eller rettere, de formindskede Gager i den, saa maa jeg dog derved erindre, at netop dette Punkt i det andet Thing er blevet forhandlet to Gange data opera. Det maa nemlig erindres, at det er blevet debatteret baade ved anden og ved tredie Behandling, altsaa efterat det var blevet lagt det andet Thing saare nær, at Finansministeriet i denne Henseende ønskede en Forandring, eftersom dette dog synes at gjøre den omhandlede Majoritet, om den end forresten kan have været liden i Tal, saameget mere betydelig, som den er fremkommen efter en dobbelt Debat i en gjentagen Afgjørelse. Og dernæst tør jeg maaskee bemærke, at, naar den høitærede Finansminister har udtalt, hvad ligeledes stemmer med den ærede Ordførers Uttringer, at, naar man vil have de bedste Kræfter til de høiere Embeder, maa man sørge for at betale dem rigeligt eller dog rundeligt og tilfredsstillende, saa er det vistnok i og for sig sandt. Men det maa derhos vist ogsaa af Enhver indrømmes, at de omhandlede 200 Rbds. Forskjel umulig kan være afgjørende i den Henseende, medens det, som gjør, at man alligevel